

[Udenrigsministeren.]

mende betalte andre Lande mere for en Gruppe Varer, end de betaler os. Vi har hidtil ikke ved de Undersøgelser, vi i saa Henseende har foretaget, kunnet finde noget Eksempel derpaa. Jeg tilføjer, at selve Handelsaftalerne fastsætter jo i al Almindelighed ikke Priserne; for Kreaturer og Svin er Priserne fastsat gennem Aftaler mellem Kødudvalget og det tilsvarende tyske Udvalg, men for de andre Varers Vedkommende findes der ikke tilsvarende paa Forhaand truffne Aftaler.

Det har været nævnt her gennem den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede til mig, at der skulde være truffet Aftaler mellem Tyskland og New Zealand, som skulde give New Zealand Udsigt til en gunstigere Pris for sit Smør i Tyskland end den, Danmark faar. Det er ikke lykkedes os endnu at faa Oplysning om den nye Aftale mellem Tyskland og New Zealand, der tilstrækkeligt belyser, hvilken Ordning der maatte være truffet her. Jeg kan sige her, at saafremt det skulde vise sig, at der i denne Aftale findes noget, som paa nogen Maade gaar os for nær, som paa nogen Maade kan siges at være lidet berettiget i Forhold til de mellem os og Tyskland truffne Aftaler, saa vil vi naturligvis rejse Spørgsmaalet derom under de Forhandlinger med Tyskland, som i den allernærmeste Fremtid forestaar. Jeg bør maaske tilføje, at efter det sidste Nummer af Landbrugsraadets Meddelelser synes det, som om man i de paagældende Landbrugskredse betragter den mellem New Zealand og Tyskland truffne Aftale som en Fordel for Danmark, idet Forholdet efter den paagældende Udtalelse skulde blive dette, at det giver Mulighed for en Aflastning af det engelske Marked, hvortil New Zealands Smør hidtil er ført, og et større Forbrug i Tyskland i det hele taget af Smør, som ikke paa nogen Maade skulde træde i Vejen for vor Afsætning der. Derom skal jeg ikke dømmе. Men hvis der skulde være noget, vi mener at kunne beklage os over, vil vi selvfølgelig rejse Spørgsmaalet over for Tyskerne, dog maa jeg tilføje: først efter at vi har raadført os med de paagældende handlende og med Landbrugets Repræsentanter om, hvorvidt man maatte mene, at der maatte foreligge et rimeligt Grundlag derfor. Med Hensyn til hele Tysklands Handelsforhold til New Zealand kan jeg tilføje, at fra gammel Tid har Forholdet været dette, at New Zealands Udførsel til Tyskland flere Gange oversteg Tysklands Udførsel til New Zealand. I Løbet af det

sidste Par Aar har Tyskerne bragt Forskellen klækkeligt ned, men endnu i Aaret 1936 var Stillingen saadan, at New Zealand havde et, i Forhold til den i øvrigt yderst beskedne Omsætning med Tyskland, ikke ringe Udførselsoverskud til Tyskland. Hvis det skulde være saaledes, som nogle Meddelelser gaar ud paa, at der i Fremtiden skal handles i Forholdet 1:1 mellem Tyskland og New Zealand, da betyder dette fra New Zealands Side en meget stor Indrømmelse over for Tyskland i Forhold til det hidtidige Standpunkt.

Jeg nævnte før, at for Kvægprisens og Smørprisens Vedkommende er der en Aftale, ikke i selve Regeringsaftalerne, men mellem de paagældende Udvalg; men om vor Smørpris i Forhold til Tyskland er der i Aftalen ikke fastsat noget. Den bestemmes altsaa rent handelsmæssigt, om man saa maa sige, paa Grundlag af Smørprisens Notering i København.

Der har været sagt under mange Forhandlinger, at Priserne i Tyskland var meget højere, naar Tyskerne solgte til deres Forbrugere, end de Priser, de giver, naar de køber Varer hos os. Ja, det er de; der er en Forskel der. Denne Forskel beror paa, at der i Tyskland, som saa mange andre Steder paa Jorden, findes Toldafgifter og andre tilsvarende Afgifter, og det er klart, at Varerne fordyres med Afgifternes Beløb, det er klart, at de tyske Forbrugere betaler mere for det Smør, der indføres fra Danmark, end vi faar for det, ganske paa samme Maade som danske Købere af Kunststikkevarer betaler klækkeligt mere for denne Vare, end vi betaler til de Tyskere, som sælger denne Vare. Der er heri intet mærkeligt, og det er svært at forstaa, hvilken Interesse der knytter sig til dette Spørgsmaal for saa mange Menneskers Vedkommende.

Der har ogsaa været fremhævet her som andre Steder, at der i de første Maaneder af Aaret 1937 er et større Udførselsoverskud for Tyskland i Forholdet til Danmark, altsaa indføres mere til Danmark i Forhold til Udførselen herfra, end Tilfældet var i 1936. Jeg skal kortelig nævne, at der foreligger to Grunde dertil. Den ene er den, at Indførselen til Danmark i Aaret 1937 fordeles anderledes paa Aarets forskellige Maaneder, end Tilfældet var i Fjor. Den anden Grund er den, at man har truffet Aftale om en Ordning, hvorved den saakaldte Valutapukkel efterhaanden skulde afdrages. Man kan tvistes om, hvorvidt dette Afdrag af Valutapuklen er begrundet eller ikke, men det er en Kendsgerning, at de interesserede Parter, baade i Tyskland og Danmark, var lige ivrige derfor,